

Matt. 7,22-29

Mika 3,5-7

1.Joh.4,1-6

8.s.e.trin., den 22.7.2018

13 337 334 672 478 321 371

Der findes mange dejlige tegneserier. En af dem er Radiserne. Det sker af og til, at man finder bibelske motiver eller henvisninger til Bibelen i Radiserne.

I en af disse tegneserier ser man Thomas sidde nede ved stranden. Han er travlt optaget af at lave et flot sandslot med voldgrav og tårne. På et tidspunkt stiger vandet og bølgerne slår op mod borgen og til sidst har den ødelagt alt det, som Thomas havde bygget.

Da er det, han siger: *Jeg ved godt, at der er et eller andet, jeg skal lære af det her, men jeg kan ikke huske det.*

Man er ikke i tvivl om, hvor tegneren har hentet sin inspiration, når man har hørt, hvordan Jesus fortæller historien om den kloge mand, der byggede på klippen og den tåbelige mand, der byggede på sandet.

Der er et eller andet, jeg skal lære af det her, men jeg kan ikke huske det.

Det var synd for Thomas, at han ikke kunne huske, hvad han skulle lære, men det kan blive alvorligt, hvis du og jeg ikke lærer noget af det, som Jesus i dag vil fortælle os.

Jesus taler nemlig i dag ikke kun til de mennesker, der sad på bakkeskråningen ned mod Genesaret Sø for 2000 år siden. Han taler også til os i dag.

Jesus havde samlet en flok mennesker omkring sig og gav dem en lang række gode råd om livet her i verden. Han brugte De 10 Bud som udgangspunkt og viste, at det er meningen, de skal være til stor glæde og hjælp for os selv og de mennesker, som vi møder og lever sammen med.

Det er afgørende, at vi skal opfylde de love, som Gud har givet os, hvis vi skal være sammen med han i evigheden.

Og Jesus understreger, at vi ikke selv kan opfylde budene 100%. Det var jo derfor, han kom til os.

Vi kan ved at tro på ham, og ved at deltage i dåben og nadveren få del i hans død på korset for vores skyld. Det bliver vi mindet om søndag efter søndag - og det er så vigtigt, at vi ikke kan lade være med at tale om det og tænke på det.

Det er også derfor, ham, der malede kalkmalerierne her i kirken, lagde vægt på at vise os Jesus Kristus på korset. Det er, som om Gud Fader sidder på kirkebygningen og siger til os alle: Se på Jesus Kristus, min egen søn, som døde på et kors for dig!

Jesus taler om at bygge et hus. Han underviser ikke i at bygge kirker, men han taler om at bygge hus i overført betydning, at vi skal bygge vores liv på den bedste grundvold. Det vil jeg vende tilbage til om lidt.

Men først vil jeg understrege, at Jesus også kommer med en kraftig advarsel i dag. Han siger til sine disciple, at de ikke skal lytte til de falske profeter.

Det kan være svært at finde ud af, om det vi ser og hører, er sandhed eller fake-news.

Forleden dag kom jeg til at tænke på en historie om præst, som oplevede, at der kun kom én til søndagens gudstjeneste i kirken. Han spurgte ham inden gudstjenesten, om han skulle holde prædiken. Ja tak, sagde manden, selv om jeg kun har én ko, så fodrer jeg den dog hver dag.

Præsten blev lidt irriteret og holdt en ekstra lang prædiken og spurgte så bagefter, om det var godt nok. Da svarede manden. Ja, hvis jeg kun har én ko, så giver jeg den kun det, som den skal spise og ikke det, som alle de andre skulle have haft.

Jesus taler netop til os, der er samlet her. Han advarer i dag os mod at lytte til falske profeter og mod at lede andre vild.

Det er vigtigt, at vi alle følger Jesus og undgår at følge dem, der kommer med forkerte oplysninger om Gud og vores forhold til ham.

Vi skal holde os til dem, der forkynder, at Jesus er Guds Søn, som blev menneske for vores skyld.

Vi hørte fra profeten Mikas bog, at der på hans tid var profeter, der profeterede om fred og lykke, når de bare fik mad i munden. For god betaling kunne de forudsige fremgang. Men hvis de ikke fik denne gode betaling, så blev forkyndelsen også derefter. Så var det domsord, der stod på dagsordenen.

Dem, vi skal lytte efter, taler derimod ud af Herrens mund. Det betyder, at vi skal kunne genkende deres ord i Guds Ord - altså Bibelen.

Gennem Bibelen er vi i stand til at vurdere, om det er falske eller sande profeter, vi hører.

I gamle dage, da man havde guldmønter, havde kongen ansat nogle hjælpere, som skulle afsløre falske mønter. Hvordan lærte de at kende de falske mønter? Jo, de brugte lang tid på at undersøge de ægte mønter. De slog på dem igen og igen. De rørte ved dem og de så på dem, så de til sidst kunne kende dem igen. Det var først, når de var helt sikre på de ægte mønter, at de fik lov til at undersøge falske mønter. Men så kunne de også med det samme mærke, om det var den ægte vare.

Sådan gælder det om, at vi holder os til Bibelen, så vi kan afsløre dem, der siger: Herre, herre, men som ikke kender Jesus, når det kommer til stykket.

Og nu kommer vi så tilbage til det med at bygge sit hus på sandet eller på klippen. Det er en meget let forståelig lignelse, Jesus i dag fortæller os.

Han fortæller om to, der byggede et hus. Jesus var vokset op som søn af en tømrer, så han har nok været med til at hjælpe sin far, Josef, med at bygge huse. Han har lært, at det ikke er nok at samle nogle byggematerialer og så sætte dem op i en fart.

Der skal først være en jævn grund. Det er lettere at finde en jævn grund på en sandstrand, men det er også mere risikabelt at bygge der. Det kan være meget mere besværligt at bygge på klippegrund. Der skal måske med hammer og mejsel fjernes noget af klippen, så den bliver jævn. Men den er til gengæld helt anderledes stabil end sandstranden.

Vi oplever i disse år stormfloder, der oversvømmer sommerhuse og andre lavtliggende huse. Vi har hørt om store oversvømmelser i Japan hvor mere end én million mennesker er evakueret.

Jesus fortæller ikke om husbyggeriet for at undervise sine venner om, hvordan de skal bygge et hus, der ikke ikke falder sammen, selv om det regner og stormer omkring det.

Jesus er ikke som de præster, der i 1700-tallet underviste menigheden i, hvordan de skulle dyrke deres marker, så de fik et godt udbytte.

Men Jesus advarer os alle mod at bygge vores liv på en usikker grund. Vi kan komme ud for mange ting i livet.

Vi kan opleve svigt og sorg, sygdom og smerte - både for os selv og for vore nærmeste. Det har måske ændret vore planer for fremtiden.

Der kan være tider i livet, hvor ulykkerne rammer os og vi har svært ved at stå fast.

Når livet møder os på den måde, så er det vigtigt, at vi har en fast grund under fødderne. Så er det vigtigt, at vi bygger vores liv på en solid grund.

Den solide grund i vores liv, som holder - både når det gælder dig og mig og når det gælder vores kirke - er Guds selv og hans ord.

Vi sang før prædikenen:

*Guds kirkes grund alene
er Kristus, Gud og mand.*

Det skal være kirkens grund - Jesus Kristus som sand Gud og sandt menneske. Den grund kan vi ikke kan lave om på, uden at det får alvorlige konsekvenser.

Det er også det, vi skal synge om om lidt:

*Jeg ved, på hvem jeg bygger,
jeg ved, hvad fast består...*

Det er den demantklippe - altså en klippe hård som diamant.

det er den klippe, der trodser magt og list,

den hånd, der ej vil slippe,

det er min Herre Krist.

Det betyder ikke så meget, hvordan vi bygger. Det er ikke udseendet, der betyder noget. Man skal ikke skue hunden på hårene. Man kan heller ikke bedømme et menneskeliv på det, man umiddelbart kan se - karriere, succes i livet, rigdom.

De to huse kunne ligne hinanden. Måske så huset på sandet mest spændende ud og havde det bedste udstyr, men det holdt ikke.

Det er vigtigt for os alle, at vi lever i troen på Jesus Kristus, adlyder ham og dermed bygger med fremtidsperspektiv.

Et liv bygget på Jesus Kristus er værd at leve her i hverdagen. Han går med os og støtter os, når vi oplever storme og forskellig form for modgang i livet.

Det er også et liv, som vi kan dø på engang, for der er håb om liv på den anden side af dødens grænse for den, der bygger på ham.

Må vi alle holde os til ham, som er den sikre klippe og som holder i alle livets storme. Han har lovet at være med os og vi må bede ham holde os fast.

Amen